

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
w m.st. Warszawie

RWA-54/10/755/2000/DM

Warszawa, dn. 3 stycznia 2001 r.

DECYZJA Nr RWA – 1/2001

Na podstawie art. 105 § 2 k.p.a., w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu sprawy wszczętej na wniosek Wydawnictwa Westa – Druk Mirosław Kuliś w Łodzi o nakazanie spółce RUCH S.A. w Warszawie zaniechania praktyki monopolistycznej, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm.), polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na rynku kolportażu wydawnictw prasowych poprzez narzucanie uciążliwych warunków umowy kolportażu tygodnika „Angora”, polegających na wprowadzeniu bez uzasadnienia ekonomicznego zawyżonego rabatu od ceny detalicznej sprzedanych egzemplarzy, przynoszących spółce RUCH S.A. nieuzasadnione korzyści - **umarza się** postępowanie administracyjne.

UZASADNIENIE

W dniu 20 lipca 2000 r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wpłynął wniosek Wydawnictwa Westa – Druk Mirosław Kuliś w Łodzi (zwanego dalej: Wydawnictwem) o wszczęcie postępowania administracyjnego w sprawie nakazania spółce RUCH S.A. w Warszawie (zwanej dalej: RUCH S.A.) zaniechania praktyki monopolistycznej, polegającej na narzucaniu uciążliwych warunków umowy kolportażu tygodnika „Angora”, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów - Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547 z późn. zm. (zwanej dalej: ustawą antymonopolową)

W uzasadnieniu wniosku Wydawnictwo podniosło, iż RUCH S.A. ma około 1/3 udziału w rynku dystrybucji prasy, zajmuje więc na nim niekwestionowaną pozycję dominującą.

Wykorzystując swą dominującą pozycję na rynku dystrybucji prasy RUCH S.A. narzucił Wydawnictwu wyjątkowo uciążliwą i niekorzystną umowę o kolportaż tygodnika „Angora” w części dotyczącej wysokości udzielonego rabatu. W brzmieniu ustalonym aneksem nr 3 z dnia 25 sierpnia 1995 r. należność dystrybutora czyli udzielony rabat wynosi $\%$, liczony od ceny detalicznej sprzedanych egzemplarzy. Taka wysokość udzielonego rabatu w sposób rażąco odbiega od poziomu rabatów stosowanych dla innych tytułów o podobnej pozycji rynkowej.

W efekcie inwestycji poczynionych przez Wydawnictwo (zmiana papieru, szaty graficznej i formatu) i zmiany ceny tygodnika „Angora” oraz wzrostu jego sprzedaży - wartość udzielonego rabatu wzrosła średnio na jedno wydanie w I kwartale 2000 r. z poziomu ok. zł do zł, tj. o

We wszystkich zawartych przez Wydawnictwo umowach z prywatnymi firmami zajmującymi się dystrybucją prasy – rabat został ustalony w wysokości 30%.

Tym samym w opinii Wydawnictwa – RUCH S.A., naruszając zasady wolnego rynku, wymusił na Wydawnictwie rażąco uciążliwe warunki umowy. Zażalenie udzielonego rabatu rzędu to strata dla Wydawnictwa w wysokości zł tygodniowo, a dla RUCH S.A. nieuzasadniony zysk. Wydawnictwo podkreśliło, iż mimo wielu prób negocjowania poziomu powyższego rabatu, RUCH nie zgadza się na jego obniżenie. Ponadto nie przedstawił żadnych kalkulacji, ani kryteriów jakimi się kieruje przy ustalaniu wysokości rabatów.

Tym samym bezspornym jest, w opinii Wydawnictwa, iż narzucony umową i aneksem z dnia 25 sierpnia 1995 r. poziom rabatu, stanowi dla Wydawnictwa uciążliwy warunek.

Pismem z dnia 22 sierpnia 2000 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w m.st. Warszawie (zwany dalej: organem antymonopolowym) zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nakazania RUCH S.A. zaniechania praktyki monopolistycznej, określonej w art. 5 ust. 1 pkt 6 ustawy antymonopolowej.

Jednocześnie postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2000 r., na wniosek Wydawnictwa, organ antymonopolowy ograniczył RUCH S.A. prawo wglądu w materiał dowodowy załączony do akt sprawy przedmiotowego postępowania. Ograniczenie powyższe dotyczyło załączonych do wniosku umów, które Wydawnictwo podpisało z innymi kolporterami odnośnie kolportażu tygodnika „Angora”.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wszczęciu postępowania, RUCH S.A. w piśmie, które wpłynęło do Urzędu w dniu 18 września 2000 r., wniósł o nie stwierdzenie stosowania zarzucanej mu praktyki monopolistycznej.

RUCH S.A. podniósł, iż negocjacje prowadzące do zawarcia przedmiotowej umowy odbywały się w warunkach odpowiadających normalnej, rynkowej konkurencji i sytuacji kontrahenta. W działaniu RUCH S.A. brak jest przejawów niedozwolonej presji na kontrahenta w celu wymuszenia na nim przyjęcia proponowanych warunków umowy połączonej z ewentualnym uprzywilejowaniem innych pomiotów gospodarczych. Umowa pomiędzy RUCH S.A. i Wydawnictwem była zmieniana w ramach negocjacji, z uwzględnieniem w znacznym stopniu stanowiska Wydawnictwa. Wedle umowy z 18 stycznia 1994 r. warunki kolportażu

przedstawiały się następująco: rabat od wartości całego nakładu i od sprzedaży, zaś bonifikatę ustalono na braki od całego nakładu. W aneksie do umowy, podpisanym w 1995 r., rabat podstawowy określony został na rabatu ustalono za przekroczenie limitu zwrotów protokołarnych (ustalonych w wysokości ...) oraz uzgodniono bonifikaty na braki od całego nakładu. W wyniku tych zmian RUCH S.A. obniżył swoje dochody o ... Poza tym w kolejnych aneksach RUCH S.A. czynił dalsze ustępstwa.

RUCH S.A. przedstawił także analizę sprzedaży dwóch numerów tygodnika „Angora” z 1999 r., po cenie ... gr. za egzemplarz i z 2000 r. w cenie ... gr. za jeden egzemplarz. Z przedstawionych danych wynika, że dopiero przy wyższej cenie tytułu RUCH S.A. osiąga minimalny zysk na jednym egzemplarzu.

RUCH podkreślił ponadto, iż w jego opinii, w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki przewidziane w art. 6 ustawy antymonopolowej, uzasadniające zastosowanie „klauzuli rozsądku”. Na podstawie przedstawionych materiałów uzasadniony jest wywód, że stosowanie praktyki monopolistycznej pozwala w lepszym stopniu zaspokoić potrzeby konsumentów, niżby to miało miejsce, gdyby ta praktyka nie była stosowana. W istniejącym stanie faktycznym nie występuje zagrożenie interesu publicznoprawnego, jaki ta praktyka ze sobą niesie, a nawet zachodzi niezbędność praktyki monopolistycznej w świetle powołanego art. 6 ustawy antymonopolowej, rozumianej jako racjonalność postępowania przy uwzględnieniu interesu podmiotu stosującego tę praktykę i szerszego kontekstu społeczno-gospodarczego.

W dniu 30 listopada 2000 r. RUCH S.A. zawiadomił organ antymonopolowy o podpisaniu ugody przez RUCH S.A i Wydawnictwo. Przesłał jednocześnie kopię tekstu ugody.

Następnie Wydawnictwo, pismem z dnia 6 grudnia 2000 r., poinformowało organ antymonopolowy o zawarciu ugody, na mocy której został obniżony o ... punkty procentowe rabat podstawowy i wprowadzono mechanizm powiązania rabatu z ceną i wielkością sprzedaży tygodnika „Angora”. W związku z powyższym Wydawnictwo złożyło oświadczenie o wycofaniu swego wniosku o wszczęcie postępowania administracyjnego z dnia 17 lipca 2000 r.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje.

Stosownie do art. 105 § 2 k.p.a. organ administracji państwowej może umorzyć postępowanie jeżeli wystąpi o to strona, na której żądanie postępowanie zostało wszczęte, a nie sprzeciwiają się temu inne strony, oraz gdy nie jest to sprzeczne z interesem społecznym.

Umorzenie postępowania na mocy art. 105 § 2 k.p.a. nie różni się w skutkach prawnych od umorzenia obligatoryjnego z art. 105 § 1 k.p.a., zgodnie z którym organ administracji państwowej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe. W obu tych przypadkach ma miejsce bezprzedmiotowość postępowania.

Przepis art. 105 § 2 k.p.a. odnosi się do sytuacji, w której strona postępowania

odstępuje od żądania rozstrzygnięcia decyzją o istocie sprawy, dotyczącej jej interesu prawnego lub obowiązku. Nie oznacza to, że ten interes prawny lub obowiązek przestaje istnieć, ale dla strony traci doniosłość prawną rozstrzygnięcie o nich w decyzji administracyjnej, a więc jest to względna bezprzedmiotowość postępowania, bo odnoszona do treści żądania strony, które było podstawą wszczęcia postępowania (por. B. Adamiak, J. Borkowski „Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz” Wydawnictwo C.H. BECK Warszawa 1996 r. str. 465).

Art. 105 § 2 k.p.a. dopuszcza zatem umorzenie postępowania jeżeli łącznie istnieć będą następujące przesłanki: [1] postępowanie zostało wszczęte na wniosek strony, [2] wniosek o umorzenie postępowania wnosi ta strona, która żądała wszczęcia postępowania, [3] inne strony postępowania nie zgłaszając sprzeciwu, [4] umorzenie postępowania nie narusza interesu społecznego.

Postępowanie w przedmiotowej sprawie zostało wszczęte na wniosek Wydawnictwa, które pismem z dnia 6 grudnia 2000 r. wycofało, w związku z zawarciem z RUCH S.A. ugody kończącej spór, wniosek o wszczęcie postępowania administracyjnego, co należy uznać za wniosek o umorzenie prowadzonego postępowania administracyjnego.

RUCH S.A. potwierdził fakt zawarcia przedmiotowej ugody, tym samym nie zgłosił sprzeciwu, co do umorzenia niniejszego postępowania.

Organ antymonopolowy dokonał analizy przedmiotowego wniosku i stwierdził, iż umorzenie niniejszego postępowania w żaden sposób nie narusza interesu społecznego.

Zatem wobec łącznego spełnienia wszystkich wskazanych wyżej przesłanek organ antymonopolowy umarza przedmiotowe postępowanie.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

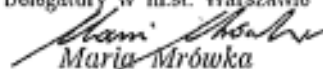
Od decyzji niniejszej przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem niniejszej Delegatury.

Otrzymują:

Pan Jerzy Ciesielski
Pełnomocnik RUCH S.A.
Kancelaria Adwokacka
ul. Piotrkowska 61
90-417 Łódź

Wydawnictwo Westa – Druk
Mirosław Kuliś
ul. Piotrkowska 94
90-103 Łódź

WICEDYREKTOR
Delegatury w m.st. Warszawie

Maria Mrówka